

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIË LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :
 Drukkerij COLLEE
 — (Naaml. Maatsch.) —
 TONGEREN
 Postcheeks rekening n° 84855.
 Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
 Vooraft betaalbaar.
 30 centiem het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1.00
 Tusschen Allerlei- in Provincie fr. 2.00
 nieuws
 Vonnissen en doodsberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regels fr. 2.50
 Elke regel meer fr. 0.50

Voor meer dan één inlascching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

O. L. V. Hemelvaart.

Vanaf de eerste tijden des Christendoms is de Maria-verering groot geweest, en gedurig heeft zij toegenomen in alle landen en bij alle volken.

Maar zou er wel een volk uitnemen, zoals het onze, door zijne diepe geloofsrucht tot Gods Moeder? Heeft een land, zoals het onze, haar bezonnen in beeld en lijn, in kleur en klank en dicht?

Hier wordt in werkelijkheid omgezet wat Cuppens-Devocht zongen :

« Waar mijn ga lants Vlaamsche wegen,
 « Oude heuve, huts of tronk,
 « Komt men u, Maria tegen,
 « Staat uw bedrénis te pronk. »

Ja, ons land heeft immer eene diepe verering gehad voor Maria, wat niet alleen bewezen wordt door het groot, getal onzer dochteren, welke dien naam dragen, maar vooral door het groot getal beelden ter haer opgevocht. Doorloopt het Vlaamsche land en in elk dorp, in elk gehucht zult gij ze zien oprijzen, de Mariabeelden aan elken kruisweg bijna, en des avonds vooral zult gij er de bewoners van den omtrek zien samen komen, om er een vurig gebed te stemmen en de zegen en de hulp der Moeder Gods af te smeeken voor den soms harden strijd des levens.

dat zij bij onweder, in den haard verbrand, alle gesaar zouden koeren.

Drye de eeuwen heen koesterde ons christelijk volk nog steeds een groote vereering tot de Hemelmoeder, zoodat Guido Gezelle met recht en reden mocht dichtzen :

Gij zijt Maria, nog op heden
 Hetgeen zij waart in 't groot verleden,
 Spijts alle mede- en tegenheden :

Des Vlamings moeder immer weer.
 Half-Oogst worden dan nog steeds in vele steden en dorpen processen gehouden, Maria ter eere. Ook worden op dezen dag de bevederplanten, alwaar Mariabeelden worden vereerd, druk bezocht; geheele drommen bevederders gaan op in bekenaken naar de heiligdommen van Maria's wonderbeelden, zoo menigvuldig in ons land om er troost en genade te vinden.

Ging uit hars Jegerspond,
 Zoo schoon alsof zij immer leefde
 In volle jeugd, was Haar gelat,
 Terwijl haar zijl reeds hooger zweefde,
 In 't licht van 's Hemels dagersaad.

Vol eerbied kwamen haar begroeten
 Oopen gedrongen in haar voor,
 En knielden beurtelings aan haar voeten,
 De volgelingen van Haar Zoon.
 Doch spoedig was het uir geslagen,
 Het scheldensuur, dat weedom bracht;
 Maria werd naar het graf gedragen
 En de Eng'len hielden er wacht.

Toen kwamen er met rasse schreden,
 Of zij Haar nog eens zouden zien? —
 Nog trouwe vrienden toegestreden
 Om er hun laatste hulft te sien.
 Men tong nog naar 't graf, maar zie
 (o wonder!)
 Daar lag haar mantel nog allen,
 Maria was niet mo' r hier onder,
 Haar lichaam was ten hemel heen.

Daar prijkt ze ontkloed met zonnestralen,
 Haar glans om 't hoofd een sterrenkroon;
 Niets kan het bij den luster galeen
 Die afstraalt van Haar gloriegloen.
 Haar beë geeft Haar d'Almacht des
 (Heeren,
 Haar, die, aan 't Kruis, ons Moeder werd,
 Beschenkt ons allen die haer eeren,
 De liefde van Haar Moederhart.

Twee historici herdenken de kerk op O. L. V. Hemelvaart, de twee laatste van de H. Rozenkrans: Maria's opening ten hemel en hare verheerlijking. Wij gelooven, weten en houden voor waarheid, dat Maria's lichaam, na den dood, niet de ziel werd opgenomen ten hemel, en verheven boven alle heiligen en engelen, tot de hoogste glorie na deze van God.

Dit geloof berust op sterke grond. De dood is de tol der zonde. Maar Maria bleef gevrijwaard van de erfzonden, bijgevoegde was zij, om deze reden, niet aan den dood onderworpen zoals wij. En daarom hebben sommige geleerden, gedacht dat Maria zonder te sterfen ten hemel is opgenomen. Doch de dood is een natuurlijke. Heeft Maria de vermenigding des doods gedeeld met haar Goddelijk kind, Zoo heeft Hem ook, door Zijne Almacht, mogen volgen in den Hemelvaart. Waar het lichaam van den Zoon verheerlijkt werd, moest het lichaam verheerlijkt worden Zijner Moeder; het paste niet, dat het lichaam waaruit het Leven kwam aan de verderfenis prijs gegrepen werd. Zij, die den duivel, de vader der zonde, overworden verreed, druk bezocht; geheelen, die het gevolg is der zonde.

En daarom werd de Allerheiligste en Moeder Gods opgenomen ten Hemel, met ziel en lichaam.

Het feest van Maria's Hemelvaart is van zeer ouden datum, om alhoewel wij aangaande den oorsprong geen vaste zekerheid hebben, toch kunnen wij bewijzen, dat het reeds in de zeventiende eeuw volop gevierd werd op 15 Augustus.

Op de kerkvergadering te Mains in 1813 werd het uirgeroepen als een der geboden feestdagen en Pius X liet het in zijn Motu proprio van 2 Juli 1911 als een geboden feestdag voorbestaan, zoodat we dezen dag verplicht zijn mis te hooren en ons te onthouden van sabelijke werken.

In de liturgie van dezen dag ontplooit de Kerk eene rijkte van poezie. Uit hare schoonste schatten, zoals de Psalmen en het Hooglied, uit de schriften van S. Joa. Damsianus en het « cogitis me » van S. Hieronymus, heeft zij een officie samengesteld zoo rijk, zoo beeldrijkt, zoo warm van innige toewijding, dat ge er rijklijk de grootsche liefde voelt in oprillen.

De kunst ook heeft in den loop der tijden haar best gedaan om Maria's Hemelvaart te bezengen, voornamelijk die schilderkunst. De groote meesters van alle scholen hebben het zich ten pligt gesteld, die Hemelkoningin humo huldig aan te bieden.

Onze Vlaamsche schilderkunst bleef niet achter. Bezichtig bij voorbeeld, Maria's Hemelvaart door onze Rubens in de Hoofdkerk van Antwerpen, en in het Museum te Brussel. Zoals op de heerlijke schilderij van Raphael, zit ge in 't loven; Maria in eene wolk van glorie en omstuwd van engelen, ten hemel gevoerd; in 't ondervak: de apostelen en leerlingen vol bewondering rond het open graf. Rubens konde de overleving, welke Jovernalis Aartsbisshop van Jerusalem, opboekte, en die verhaalt dat drie daizen na Maria's dood, haar « geroepend werd door Thomas. Men vond er niets in dan linnen lijfkeken en geuren van welriekende rozen stegen op uit de grafsteede.

Assumit ost? De Kerk staat heden in 't wit gewaad, ten toeken van vreugde; hare klokken gelven over velden en huizen en jubel van heerlijke klanken, en noodigen de Christenen uit tot den dienst, om God te loven in hulde te brengen aan Zijne on s aller

Hoe zullen onze Kinderen Godsdienstig worden?

Dien overtuigd kristelijke ouders stellen zich niet zelden de vraag, zonder overveel de middelen te keuzen welke hun daaromtrent het gewenschte antwoord gevee.

Moet ge het kleme kindje gelieden en waarheden aanleeren die het niet verstaat? Toch niet! Eene van die kleuten dat zij tijdens het gezamenlijk gebed stilzitten en de handen vouwen; dat is hun eerste gods-vrucht. Wat grooter geworden zullen ze hun knusteken massen, de namen van Jezus en Maria en gemakkelijke geboden leeren stamelen.

Naarste maat het kind verder opevoert moet het gelooflijk vertrouwd gemaakt worden met de geboden en christelijke plichten waarvoor zijn verstand vatbaar is. Het zullen we daarbij komen. Onder al de kinderen, om ook tot het onderwijs, kunnen aangewend worden, is er een eenzovander, zegen krachtiger, zegen gewichtiger dan hun in voorbeelden, voor de oogen te stellen, wat men wil doen beoefenen.

Hoofdzak blijft in te werken op het gevoel meer dan op 't verstand, daarom zult ge op de eerste plaats Jezus kledende onder 't kind brengen en eenvoudige kinderlijke taferelen uit Jezus leven die zijn geluk, zijn gezooraanheid, zijn liefde, enz. in het huizeken van Nazareth uitbeelden. Wat niet gekend is, wordt niet diamat, leeren enz van de kon, die hen dromg door moez en heen. Niet beter zag het, er 't 's moezens, brasi zij de licht bedekt zegen met een dikken mist. Zij luiden een vuir aan, met het doode hout dat zij vonden op den oever der rivier en ontbenden, het optrekken van den mist afwachtende. Doch de mist trok niet op en te 9 ure zetten zij onder Son's leiding de reis voort, noordwaarts op den oostelijken oever der rivier volgende. De grond was hier goed geschikt voor de reis, want buiten eenige zandstrakten zachte plaatsen, was de vlakte voor het overgoot often bedekt met turf, zoo fijn als in eenigele noordelijk land kon aangevoeren worden.

Heel dien dag reisden zij voort als geesten, dolende in den mist en op hunnen weg geleid door het rummel der rivier. Zij ontmoetten geene menschen, doch een of tweemaal snorde groote kudden dieren hen voorbij. Leonard koste een schot in eene doer kudden en een woest geroel troude hem in de richting van waar het gebul kwam, vond hij een groote witte stier, liggen, alreeds met het doodsgeroel in de keel; het dief was bedekt met lango wito haeren en veel hooger tan het veed, dat Leonard tot hietste ge-zien had. Andere dieren stonden er rond, loerende van vrees en woede tevens, hume horrens drengend naar den grond gericht toen zij Leonard zagen alkomen; doch een nieuw schot zegg hen om de vlucht en zij verdwonen in den mist.

Dat gebeurde bij het vallen van den avond, zoodat zij besloten, op de plaats te kampeeren; doch terwijl de manschappen bezig waren den stier in stukken te snijden, gebeurde een incident dat niet van aard was om hunnen geest op te beuren. Bij zonsdorgang klaarde de lucht wat op — althans de roode schijf der zon drong door den mist. En daar, in het licht der roode schijf, op geen twaalf meters van hun kamp ontwaarden zij de roerlooze gestalte van

beimind of nagevolgd. Hun gedrag moet heel dikwijls niet dat van Jezalen vergeleken worden, waarbij dan een kinderlijke aanbewijling volgt als: ik wil gehoorzaam zijn, gelijk zij geloozwaam want aan Jezalen. In de vertroouwelijke godsdienstige samenspraken welke de moeder houdt met het kind, mag zij niet te veel over de hiel en de diuvelen spreken. Dat geeft een gevoel van afschrik en de kleunen worden broderig of afgekeerd dan aangehouden voor den godsdienst. De moeder sprake tot haren zenu met veel overtuiging, zoodat zij dat in het hart van het jonge kind een kinder-misshiden reine kindsoelkbaarheid en vooral reine kinderwederliefte ontstaat voor een God, die zijn weldoenen is, en zijn eenzige hoovanatuurlijk levensdoel moet zijn!

Die begrippen blijven niettemin afgetrokken; daaron moeten de ouders op de 2-plants levende voorbeelden zijn voor het kind. Geen kraal en in huls, sprekend mocht niet verachting of afgunst van andere menschen, maar een medelijden met het keel van ongelukkigten, laet de kleintjes de aalmoes geven, maakt wee kleintjen niet van alles wijs. Later komt het toch uit, d'wingt ze niet te hooren, aan vader b.v. of door 's vaders: wie heb ik dat gedaan die zal ik goed afranselen! De kleintjes derven het immers zoo niet te komen. Duiders b'waakt u zelf opdat, in een woord, uwe gedragswijze moet in tevenspraak komen met de voor-schrijven welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

Zulke voorbeelden hebben een machtigen invloed op de sabelijke vorming van het kind, niet alleen in de kinderjaren maar ook en vooral in lateren leeftijd. Ind-ndad de voorbeelden die het kind in zijn omgeving ziet laten een diepen indruk in het hart en helpen het om zijn uitbreider begrippen over God en Godsdiens te vormen die als zoovele steunpilaren zijn in lateren leeftijd.

het uitblikken van een nieuwen wereldoorlog.

Dat men dus rijpelijk overweegt en nadrukke moet voldaan dat deze geleerlijken moedelijk zijn opdat zij niet alleen: Vlaanderen, Wallen en Brusselaars, koel-schadheid, wijsheid en voorzichtigheid ophoere.

Jaakt niet aan de façade, liever; er maanden is het huis door schudden en ook Europa van 't schudden brengen.

Voor de rest moeten we regelen, en schikken en ordenen zoals we willen, op voorwaarde dat het goed verstaan weze, dat wij overtuigd met 't goed afkloofd te geraken.

De heer Destree is van gevoelen en voor de derde maal stemmen wij in, dat het eene draaschied zou wizen aan eene meerderheids oplossing te denken.

Eene oplossing kan dan enkel als nationaal beschouwd worden, wanneer zij bij eenparigheid of bijna bij eenparigheid wordt aangenomen.

Zij volstaan dat zij wordt opgelegd opdat zij op voorhand verzoeken wil weze; want de ontverreiden zouden de woeling voortzetten, 't zij ten Noorden, 't zij ten Zuiden, 't zij te Brussel. En men zou de woede nog groeter gemaakt hebben in ste van haar te sluiten.

De heer Destree heeft het niet gemakkelijk, onbegrijpelijk had aangekondigd en zooveel niet vest hadoten, is het heel te zoenen, leeren de hooger aangeleide gezonden zoe het 't eer zijn leerevanden niet te zegen.

Wachtoen moet men niet als 't gevele wil, dat is altijd om weg.

De boven alles, met haar het oostbeel van 't volksovertoegewoentel van Charles het derde b'uten en boven de politieke partij kradelen gekonden, een voorwaarde waarmee wij ons wel kunnen instemmen.

Maar men de socialisten voorstellen zoo naar zonder meer van de hand wijpen moet zij van de socialisten ingaan, schrift de heer Destree, en alles verzoeken wat van de oppositie uitgaat, dat gaat men te geraken.

de meest betreuwenswaardige mislukking te gemoet.

Wij gelooven niet dat er bij de meerderheid iemand kortzichtig genoeg zal wezen om dat niet te vatten, te gevoelen en te begrijpen.

Men staat enkel sterk tegen de woelgeesten indien men, do door vaderlandsche gevoel verenigd eene vaderlandsche oplossing verlangt, welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

BUITENLAND

FRANKRIJK.
 De roman van het leven. — EEN GEHEIMZINIG DRAMA. — Markies Louis d'Edlaurgen, de eigenaar van het kasteel Devonville, verliest een paar dagen geleden een goetschap, dat hij op zijn kasteel had zegenomd om op dringend verzoek van een geheimzinnigen bezoeker naar Parijs te gaan, waar hij een woning heeft in de Faubourg Saint Germain. Den volgenden dag zou hij weer bij vrouw en dochter terug zijn in Devonville.

Toon hij er bij het diner niet was, werd zijn vrouw ongerust, daar ze een auto-ontgeek vreesde en beide den bediende in de Pariseche woning op of menseer al naar Devonville was. De knocht Jean Leveroy was verbaasd. De marquis was er heelemaal niet gewoed.

Nit werd de politie aan het werk gezet, om te wijlen ze in actio was, werd haar gemeld dat in het hotel van Arques, in de buurt van Parijs in een kamer de lijken van een heer en een jonge dame waren gevonden. De politie reed met de markizien naar Arques en beiden stelden vast dat de vermoorde inderdaad de markies was.

Het meisje kende niemand. Daar het zeer alleen was, veronderstelde de markizien dat d'Edlaurgen van namans had gehad en hier het offer van een heidstragedie was geworden. Een suspensieuze verklarbe evenwel dat zelfmoord of moord en zelfmoord uitgesloten was, en beiden door een derde waren doorgeschooten.

Men stond voor een raadsel, maar dit werd spoedig opgedoet door de bladen bechelen over den dubbelen moord op den markies en een jonge dame, die beiden in Den volgenden dag in de hielden ziele van de Pariseche notaris bij den speculienst, die de volgelede r'antistische mededeeling deed:

De jonge dame, die met den markies was verzoord, was zijn eigen dochter, terwijl het zoogenaamde dochter, die sinds 1918 niet, den markies op het kasteel Devonville was, eene onverschillen kind was. Kort voor den oorlog uitbrek grilde de markies een smallek van een vliegveld in Amerika een milioen overnam. Het was hijspaaning op het berecht van den dood van den erfopvolgster naar New York om de erfis on ontvange te nemen en hun kind van een jaar liden te te Parijs achter te laten in de handen van een vertoeksel-dienstbede, die ze al vijftien jaar hadden en die vrijwel kind in huls was.

Daar 't formaliteiten van de erfis verbeelden, vertraging onderling, moest het oplaner noer dan vier jaar in Amerika blijven voor de erfis luii werd toegewezen. Onderwijl was de oorlog uitgekoken de verkoop van de landgoed en ander onroerend goed duurde vier oer, maand of zes maanden.

Eenmaal der meeres begooft te zamen en te werkzaken, en betrouwen reeds dat ze zich oer een vnlisch schameit geveel hadden, sta overhalen, om in dat verwoeschte land loeren te dringen. Doch geen enkel denkbeelde, die troe verleden in dit onbekende oord en Leonard maakte er kort spelende door te verdragen dat, al wie oost te lichtsoelke behoeven, alleen een acht-tergelijde was.

In de ellendigheid voorwaarden zette men zich den recht voort door de opperkende vakte, troef Sca, die het vee zij f'ind-primmer werd, naar mate zij verdragen haar geboort land dring. Na 't was altijd bere te gaan dan te blijven zitten en van tijp tot tijp ge ze de wat zelfs de mist op en het liep toe de wat rachtige zon te zien. Zij reisden guesch den dag door, zonder eenig spoor van den boogschutter te vinden en ten slotte ging weer de avond vallen.

Vooraf het duister was, zochten Leonard en Otter steeds eene goede plaats om te kampeeren en hulle niet op te sluiten. Dien dag liet Otter eene kriet hooren en Leonard die toegesnel kwam, zag den dwerg starren naar iets dat, op honderd stappen dieer van daan, uit den grond opeens en zich in den mist zwart afteekende.

— Zie, baas, sprak Otter, ik heb goede oogen; dat is er een huis in steen en er groot gras op het dak.

— Gekheid! Het zullen rotsen zijn. Doch we kunnen ons spoedig ervan overtuigen.

Voorzichtig kroop zij naar de plaats die, inderdaad, bleek eene woning te zijn, in ruwe rotsblokken opgetrokken; de roeten in den muur waren met turf aangevuld en boven den dak van dunne boomstammen lagen dikke graszoden. Het huis kon zoo wat veertig voet breedte, twintig voet diepte en zeventien voet hoogte hebben; er waren vierkante openingen voor deur en vensters, en deze waren gelooft bij middel

Raakt niet aan de façade

In een Sols-artikel heeft de heer Jules Destree, administrator van een der vermaantste leden van de socialistische partij, gescheit uitzeggend, die wij met belangstelling gelezen hebben.

Hij heeft het over het tabusstatut in ons land en zegt er in dat wij alle regelingen moge beramen, alle combinateur moge zoeken, maar dat een ding vaststaat: wij mogen niet aan de façade raken.

De façade, dat is ons eigen huis, het is Belgie. Het is natuurlijk te gemakkelijk al de bewonits van het huis tot akkoord te stellen. Maar zoo niet groter doorzichtig, niet genoeg gezond en, bezitten om zelf ons zaken te regelen, dan zullen anderen het voor ons doen.

Traakt niet aan de façade, roept Jules Destree, en hij heeft overschot van gelijk. Zoelang zij bestat zijn wij meester van onze bestbestemmingen; breyk niet in haar af, dan beoort het buitenland er zich mee. En dat moeten wij vooral vermijden, want wij moeten onder geen enkel opzicht, aan Europa de gelezenheid schoeken ons toe te laten te blijven voortleven en voortbestaan.

Er zijn menschen die zeggen: Vlaanderen bij Holland, Wallonie bij Frankrijk. J. Destree vraagt aan die menschen niet wat zij zul aangeven met Brussel? maar hij stelt hun wel de vraag: Denkt gij dat Frankrijk bereid is dat geschik te aanvaarden? Bekere heeft enkel belang voor Frankrijk met Antwerpen en bij hetzelfde Antwerpen dat Napoleon heeste; een pistoep op het hart van Belgiëland gericht.

Meent ge dat Belgiëland zich zoo naar gescheides zoo laten beelzen? Meent ge dat het tegenwoordig Duitschland het zou laten gelaten? Meent ge dat het protestantsche Holland zich de aanwinst van katholieke Vlaanderen zou laten welgevallen en Antwerpen dilden naast Rotterdam?

Het Belgisch statuat, terug te belederengen is volgeps Destree, en hij heeft weer gelijk, die oopen open zetler voor internationalen magyer, voor tegenstellingen van belangen en eischen, ja misschien voor

de meest betreuwenswaardige mislukking te gemoet.

Wij gelooven niet dat er bij de meerderheid iemand kortzichtig genoeg zal wezen om dat niet te vatten, te gevoelen en te begrijpen.

Men staat enkel sterk tegen de woelgeesten indien men, do door vaderlandsche gevoel verenigd eene vaderlandsche oplossing verlangt, welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

Zulke voorbeelden hebben een machtigen invloed op de sabelijke vorming van het kind, niet alleen in de kinderjaren maar ook en vooral in lateren leeftijd. Ind-ndad de voorbeelden die het kind in zijn omgeving ziet laten een diepen indruk in het hart en helpen het om zijn uitbreider begrippen over God en Godsdiens te vormen die als zoovele steunpilaren zijn in lateren leeftijd.

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER »

HET VOLK VAN DEN MIST

H. RIDERHABARD.

— Peter, zide zij vriendelijk, toen gij en uwe gezellen in de handen van den Gelen Duivel waart, op het punt van verkocht te worden als slaven, wie heeft u dan bevrijd?

— De verlosser, Herderin.

— En nu gaat gij v'etrekken, en in het uir ons gewaas v'laat zij hem, die u en uwe broeders van schanden en dood heeft gered. Is het niet dat wat ik gehooft heb.

— Ja, Herderin, antwoordde de man bechaamd.

— Goed, Peter; vertrek, kinderen van Mavoon, die mij voorlaet in den noed. Doch verneem, Peter, dat waar gij bang zijt, ik, eene blanke vrouw, den Verlosser niet zal verlaten. Ga in vrede, kinderen mijns vaders, doch zoals ik het lot des Gelen Duivels voorspelde, zoo voorzorg ik u ook, dat weinigen uwer hulle krenal zullen weeren, hume namen zullen tot spot dienen, de kleine kinderen zullen hen lafaards en jachkalzen noemen en een voor een zullen zij uitatovers van schaamte, omdat zij hunne weddoens hebben verdraden en verlaten. Vaarwel, kinderen, mijns vaders, vertrek, doch dat zij geest niet voor u op den weg verschijne en u toeroepe: waar hebt ge mijn dochter gelaten?

Een gebul van razen ontspanste den mannen, die niet langer de stremende zweepselagen hunner meesters vdrdragen konden.

— Broeders, reep Peter, zullen wij duden dat het merk der schande, syer dat do

ketting der slaverij op ons gedrukt blieve?

— Neen, schra uwen zij, noot.

— Een oogenblik bleven zij beraadslagen en nu kwam Peter weer voort op zegle :

— Verlosser, we zullen u en de Herderin volgen in het land der duivels er ge moet niet me' vreesen dat wij u verlaten of verdraden zullen. We weten allen dat wij den dood te gemoet gaan, doch beter te sterfen, dan te lewn met den last der bittere woorden, verhoogen in den mond der Herderin.

— Zeer wel, Peter, zegde Leonard, neem uwe vrachten op, wij vertrekken.

In den grond mist het die menschen geleid evenen want hij wote vreesde dat hun voorgeseel zag bewaandheid worden en zij zullen zijne rekeloosheid met den dood zand bekoonen. Doch het was nu te laat om terug te keeren en op Gods genade trok men verder.

XIX.

HET EINDE DER REIS.

En nu later begon de beklimning van den rotsachtigen muur, een mylklijk werk nog dan zij voorzien hadden. Er was geen weg, want zij die binnen don muur woonden, kwamen nooit naar beneden en zij die en buiten dwaalden, wachtten zich wel de beklimning te wagen.

Bij gebrek aan gebaende wegen, volgden zij den oever der rivier, doch alle oogenblikken kwamen schijnbaar onoverkomelijke hinderpalen hun den weg versperren. Toen was het dat de wonderbare lichaamskracht van den dwerg hen andermaal te pas kwam, en wanneer het avond was, konden zij, na bovenmenselijke pogingen te hebben aangewend, kampeeren op den rug van den berg en daar genieten van het schrale maal, waarover zij beschikten.

Zij brachten een onangename nacht door want het was winter en de luchtgesteltenis zeer koud. Ruwe winden zweepten over de hoogvlakten en de mannen der plantatie, in eene zuidelijke streek gebouwd, alsmede de tengere en zwakke Mor-

den, leeren enz van de kon, die hen dromg door moez en heen. Niet beter zag het, er 't 's moezens, brasi zij de licht bedekt zegen met een dikken mist. Zij luiden een vuir aan, met het doode hout dat zij vonden op den oever der rivier en ontbenden, het optrekken van den mist afwachtende. Doch de mist trok niet op en te 9 ure zetten zij onder Son's leiding de reis voort, noordwaarts op den oostelijken oever der rivier volgende. De grond was hier goed geschikt voor de reis, want buiten eenige zandstrakten zachte plaatsen, was de vlakte voor het overgoot often bedekt met turf, zoo fijn als in eenigele noordelijk land kon aangevoeren worden.

Heel dien dag reisden zij voort als geesten, dolende in den mist en op hunnen weg geleid door het rummel der rivier. Zij ontmoetten geene menschen, doch een of tweemaal snorde groote kudden dieren hen voorbij. Leonard koste een schot in eene doer kudden en een woest geroel troude hem in de richting van waar het gebul kwam, vond hij een groote witte stier, liggen, alreeds met het doodsgeroel in de keel; het dief was bedekt met lango wito haeren en veel hooger tan het veed, dat Leonard tot hietste ge-zien had. Andere dieren stonden er rond, loerende van vrees en woede tevens, hume horrens drengend naar den grond gericht toen zij Leonard zagen alkomen; doch een nieuw schot zegg hen om de vlucht en zij verdwonen in den mist.

Dat gebeurde bij het vallen van den avond, zoodat zij besloten, op de plaats te kampeeren; doch terwijl de manschappen bezig waren den stier in stukken te snijden, gebeurde een incident dat niet van aard was om hunnen geest op te beuren. Bij zonsdorgang klaarde de lucht wat op — althans de roode schijf der zon drong door den mist. En daar, in het licht der roode schijf, op geen twaalf meters van hun kamp ontwaarden zij de roerlooze gestalte van

de meest betreuwenswaardige mislukking te gemoet.

Wij gelooven niet dat er bij de meerderheid iemand kortzichtig genoeg zal wezen om dat niet te vatten, te gevoelen en te begrijpen.

Men staat enkel sterk tegen de woelgeesten indien men, do door vaderlandsche gevoel verenigd eene vaderlandsche oplossing verlangt, welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

Zulke voorbeelden hebben een machtigen invloed op de sabelijke vorming van het kind, niet alleen in de kinderjaren maar ook en vooral in lateren leeftijd. Ind-ndad de voorbeelden die het kind in zijn omgeving ziet laten een diepen indruk in het hart en helpen het om zijn uitbreider begrippen over God en Godsdiens te vormen die als zoovele steunpilaren zijn in lateren leeftijd.

de meest betreuwenswaardige mislukking te gemoet.

Wij gelooven niet dat er bij de meerderheid iemand kortzichtig genoeg zal wezen om dat niet te vatten, te gevoelen en te begrijpen.

Men staat enkel sterk tegen de woelgeesten indien men, do door vaderlandsche gevoel verenigd eene vaderlandsche oplossing verlangt, welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

Zulke voorbeelden hebben een machtigen invloed op de sabelijke vorming van het kind, niet alleen in de kinderjaren maar ook en vooral in lateren leeftijd. Ind-ndad de voorbeelden die het kind in zijn omgeving ziet laten een diepen indruk in het hart en helpen het om zijn uitbreider begrippen over God en Godsdiens te vormen die als zoovele steunpilaren zijn in lateren leeftijd.

de meest betreuwenswaardige mislukking te gemoet.

Wij gelooven niet dat er bij de meerderheid iemand kortzichtig genoeg zal wezen om dat niet te vatten, te gevoelen en te begrijpen.

Men staat enkel sterk tegen de woelgeesten indien men, do door vaderlandsche gevoel verenigd eene vaderlandsche oplossing verlangt, welke gij aanleest. Bewak de dienstboden en spoedgenotes uwer kleunen.

Zulke voorbeelden hebben een machtigen invloed op de sabelijke vorming van het kind, niet alleen in de kinderjaren maar ook en vooral in lateren leeftijd. Ind-ndad de voorbeelden die het kind in zijn omgeving ziet laten een diepen indruk in het hart en helpen het om zijn uitbreider begrippen over God en Godsdiens te vormen die als zoovele steunpilaren zijn in lateren leeftijd.

— Om Gods wille, zegde Juanna, laat ons hinnen gaan, want wij zijn half dood van kothle en nattigheid.

— Ja, antwoordde Leonard, we zullen er hezit van nemen, alhoewel het gewaagd is, als de rechtmatige bewoners terugkeeren.

(Wordt vervolgd).